

та промѣни живота ѝ, като я освободи отъ унизи-
то положение въ семейството и обществото.

По-рано девойкитѣ се възпитаваха въ кѣщи подъ
ото око на родителитѣ. До омжжването си китай-
не можеше да ходи на училище или въ други
ествени заведения. Днесъ момичетата посещаватъ
ки училища. Въ Пекингъ има женски университетъ,
който се учатъ много китайки.

Китайката обича военната служба. Сега въ Китай
а 10 хиляди жени офицери, което за едно население
а 460 милиона не е много. Въ Шанхай, Пекингъ,
икингъ и др. голѣми градове се срѣщатъ много ки-
йки, които сѣ отлични машинописки, учителки, лѣкари,
вокати, банкови чиновници и др. Но това е само въ
лѣмнитѣ градове. Въ селата и въ малкитѣ провинци-
ни срѣдища китайката живѣе тѣй пѣрвобитно, както е
ало преди 2000 години. Смѣта се че ако върви се
ака, китайката следъ 50—100 години навсѣкжде ще
аживѣе както другитѣ жени въ Европа.

Най-лекото дърво. Доскоро се мислѣше, че най-
лекото дърво е коркътъ. Сега се знае, че най-леко дърво
е *банзата*, което расте въ горитѣ на тропическа Аме-
рика. Отъ него индианцитѣ още въ най-стари времена
изработвали салове за пѣтуване по рѣкитѣ. Дървото
банза е шупливо и прилича на гѣба, напълнена съ въз-
духъ. Освенъ за салове, употребява се още за направа
на плавателни пояси, спасителни лодки, за облепване на
аеропланни кабини (стаи) и др.

Отъ кога има пощенски карти. Въ Австрия пощен-
ски карти били въведени за пръвъ пѣтъ на 1 октом-
врия 1865 година. Презъ пѣрвитѣ три месеца тамъ били
продадени 2,930,000 отворени писма.

Въ Германия отворени писма били пуснати на 25
юний 1870 година. Презъ тоя день само въ Берлинъ
били продадени 45,468 карти; за два месеца броятъ имъ
достигналъ 2 милиона.

Франция въвела отворени писма на 29 септемврий
1870 година.